

Подаци о кандидату:

Андријана Поповић, број индекса 30/13 СЛ, студент специјалистичких студија – смер ликовно васпитање

Датум одбране, место и назив завршног - специјалистичког рада:

март, 2022. год. Шабац

УМЕТНОСТ АКЦИЈЕ И ДЕЧЈЕ ИНТЕРМЕДИЈАЛНЕ АКТИВНОСТИ

Научна област из које је звање стечено:

Струковни васпитач

Структура завршног – специјалистичког рада:

Завршни – специјалистички рад има 62 стране и подељен је на десет поглавља. Прво поглавље јесте увод који се односи на интермедиијалне активности на предшколском узрасту што се огледа у споју различитих методичких области. Историјски појам интермедиијалне уметности везује се за средину и другу половину 20. века, када се појављују појмови као што су америчка Неодада, затим појава која се десила у неким крајевима западног света, Флуксус, Неоавангарда и друго. Ове тенденције у уметности акцентују процес стварања а не крајњи резултат. У синергијском деловању различитих области створене су нове тенденције које се могу назвати хибридни као што су уметност акције, хепенинг, перформанс, боди арт и друго. Други део јесу Интермедиијалне активности које се могу интерпретирати у споју различитих питања и могућих повезивања као и синергијском деловању више различитих медија. На тај начин се укидају границе између уметности и стварног живота уметника и појма уметничког деловања као и публике. Интермедиијална догађања су инхерентна дечјем „неподељеном“ доживљају света што је новина у односу на традиционалне начине израза. Треће поглавље јесте тумачење уметности акције у историјском контексту када су се појавиле нове тенденције од појаве музике, позоришта, игре, пантомиме, филма, микс медија, инвента, акционог сликарства, концептуалне уметности, асамблажа и старежне скулптуре односно отпадака. Четврти део се односи на Гарднерову теорију интелигенције у којој је навела развој интерперсоналне, језичке, музичке, логичко-математичке, визуелно-просторне, телесно-кинестетичке, интерперсоналне, природњачке и егзистенцијалне интелигенције. Пети део се односи на одлике ликовног изражавања код деце предшколског узраста како би се у вртићу препознала даровита као и просечна деца зато што је важно подстицати њихов свеукупни развој. Шести део се односи на естетски развој деце где је навела мишљење и став Херберта Рида где он истиче три основна задатка васпитања. Објаснила је реализацију естетског васпитања што се остварује у три форме. Писала је о развојно-психолошком аспекту естетског васпитања, затим о методичким питањима естетског одгоја деце где је навела ставове Жана Пијежеа, америчког естетичара Томаса Манроа. Потом је образложила ставове и експерименте у раду са децом руског психолога Игњатјева. Седми део јесте закључак, осми списак коришћене литературе, затим прилози који се односе на два интервјуа из прве активности која се назива „Барица“ и друге у којој се говори о „Играма у дворишту“. Дат је приказ чек листе по питању креативности, музике, драмског истраживања, говора и ликовног изражавања. Затим је дала опис музичког, драмског изражавања и говора, а описала је емоционално-социјалне компетенције деце.

Посебан део се односи на истраживачки рад у коме је описала сваки елемент свог истраживања . Завршни специјалистички рад садржи 19 репродукција у боји, садржај рада је следећи:

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ЗАВРШНОГ – СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ РАДА:

У уводном делу кандидаткиња је истакла чињеницу како да одрасли, а ово питање се односи и на родитеље, васпитаче и друге педагошке раднике, који могу да подстичу и развијају креативност и дечје облике изражавања као важне компоненте дечје личности. Тема која је обрађена у раду изузетно је интересантна, о интермедијалним активностима писала је као о стварној потреби која може да постане реалност у раду са децом. Описала је историјски развој уметности акције и њеног главног представника Џексона Полока, писала је о правцима који су обележили почетак прошлог века, дадаизму и надреализму, акционој уметности у хепенингу и флуксусу у касним педесетим годинама, о перформансу седамдесетих година прошлог века. У једном поглављу је истакла главне представнике уметности боди-арта, појма микс медија кроз спој плеса, филма, музике, позоришне уметности и просторног обликовања где се превазилази појам ликовне уметности у традиционалном смислу речи. Концептуална уметност као део савремене уметности средине двадесетог века, а новина је у самој замисли и идеји коју уметник/ца могу да акцентују у односу на материјалну манифестацију. Представник или родоначелник концептуалне уметности јесте француски уметник Марсел Дишан који је деловао на америчкој уметничкој сцени. Циљ концептуалне уметности јесте одбацавање материјалне реализације и као замена се постављају идеје у виду пројеката, скица и текстуалних предлога преко којих се покушава подстаћи став публике на размишљање и акцију. Навела је дело уметника Џозефа Кошута „Једна и три столице“ као пример концептуалног начина деловања где су се помериле границе о односу уметничког теоријског и практичног пута стварања. На крају овог дела је навела асамблаж као вид вајарског деловања које подразумева употребу различитих предмета који заузимају место у простору. Навела је да асамблаж има своју историју која се може пратити од кубистичких колажа Пабла Пикаса и дадаистичких предмета преко уметности Нова реалност током шездесетих година двадесетог века.

Предмет истраживања:

Јесте веза између уметности акције и дечјих интермедијалних активности на развој естетског доживљаја. Према ставу кандидаткиње није у питању корелација већ превазилажење њених недостатака у синергијском деловању више медија. Васпитање путем уметности је потврђена пракса, а интермедијална уметност отвара могућности укидајући границе у уметности и стварности, између уметника, уметничког дела и публике.

Проблем истраживања:

Јесте у којој мери уметност акције и дечије интермедијалне активности подстичу естетски доживљај детета.

Циљ истраживања:

Да се утврди колики је утицај интермедијалних активности на естетске доживљаје деце.

Задаци истраживања:

Да се утврди како да се пронађу мотиви за интермедијалне активности са садржајем у домену уметности акције.

Да се утврди дечје интересовање за интермедијалне активности са садржајима уметности акције кроз свакодневне слободне активности и естетски доживљај.

Хипотезе истраживања:

Претпоставља се да свакодневне слободне активности деце кроз интермедијалне активности са садржајем уметности акције имају позитиван утицај на естетски развој детета.

Посебне хипотезе:

Посматрањем деце кроз слободне активности и праћењем њихових интересовања могуће је пронаћи мотиве за интермедијалне активности са садржајима уметности акције.

Према Гарднеровој теорији интелигенције претпоставља се да ако деци понудимо разноликост садржаја из околине, може се позитивно утицати на њихов целокупни развој и естетски доживљај.

Организација и ток истраживања:

Претварајући доживљаје из свакодневнице у интермедијалне активности код деце се подстиче на њима најприхватљивији начин развој естетског доживљаја кроз различите и осмишљене садржаје.

1. Активност „Барица“

Игра водом подстиче развој маште, самосталност, повећава се самоувереност, а могући су терапеутски ефекти.

2. Активност “Слободна игра у дворишту вртића“

Кроз игру деце у дворишту вртића и разноликост справа доводи до задовољења потребе детета за разноликошћу кроз естетске вредности.

3. Представа „Лоптица Скочица“

Драмски метод утиче на више типова интелигенције код деце кроз слободу изражавања.

Методе истраживања:

У истраживању је примењена дескриптивна метода при анализирању напредовања деце.

Технике и инструменти истраживања:

Посматрања и интервјуисање.

Инструменти: чек листе – којима се кроз тврдње испитује:

1. –креативност

-музика

-драмско изражавање

-говор

2. - креативност: -ликовно изражавање

3. - социјално-емоционалне компетенције

Узорак истраживања:

29-оро деце припремне групе

Врста узорака- намеран узорак-пригодни (присутна деца).

Статистичка обрада података:

Статистичком обрадом података (чек листе, интервјуи), прикупљени кроз три активности које су приказане у петој тачки овог рада, утврђено је да је код већине деце значајно напредовао естетски доживљај кроз следеће области:

- просторна интелигенција
- телесно-кинестетичка интелигенција
- природњачка интелигенција
- интерперсонална интелигенција
- језичка интелигенција
- музичка интелигенција.

Резултати истраживања:

Анализа података је обрађена дескриптивном статистиком а резултати су представљени квантитативно. Осим обраде, односно квантитативно изражених података приказана је и квалитативна анализа која подразумева одређени вид описа креативности, музичког, драмског изражавања, говора као и изражавање гестом и покретом.

Закључак:

Разматрајући целокупну материју завршног специјалистичког рада, очигледно је да својим садржајем и начином рада овај рад задовољава критеријуме који су постављени током припреме и израде. Имајући све напред наведено у виду, Комисија сматра да је кандидаткиња успешно реализовала постављене задатке и циљеве, дајући значајан допринос утврђивању веза између ликовног васпитања и културолошког значења које се односи на овај сегмент дечјег развоја.

Оцена начина приказа и тумачења резултата истраживања:

Резултати истраживања изложени су систематски, од поставке проблема до теоријског образложења и приказа практичних резултата. Методологија и начин рада у потпуности су прилагођени карактеру обрађиваног проблема.

Предлог:

На основу укупне оцене рада Комисија предлаже Наставном већу Академије струковних студија Шабац, одсек студија за васпитаче и медицинске сестре васпитаче, да завршни – специјалистички рад под насловом „Уметност акције и дечије интермедијалне активности“, кандидата Андријане Поповић прихвати и да се закаже јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Петар Гајић,
Професор струковних студија, ментор -----
Др Љиљана Станков,
Професор струковних студија, председник -----
Др Ивана Јелић,
Виши предавач струковних студија, члан -----